

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **J.**, bytom J., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, **o žiadosti o invalidnom dôchodku**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. februára 2009, č.k.20Sd/336/2006-64, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 20 Sd/336/2006-64 z 10. februára 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 11. januára 2006 v spojení s rozhodnutím odporkyne č. X. z 2. mája 2006 a rozhodnutie č. X. z 21. mája 2007, ktorým bola navrhovateľovi znížený invalidný dôchodok a bolo rozhodnuté o súbahu

dôchodkov podľa § 73, § 112 ods. 4 a 6 a § 293e zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení od 20. februára 2006 výške 7.192 Sk a zániku nároku na dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a § 263a zákona č. 461/2003 Z.z. vo výške 3.696 Sk mesačne, pri ich súbehu s dôchodkom, ktorý je vyšší.

V odôvodnení rozsudku sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom odporkyne a uviedol, že mal za preukázané, že odporkyňa pri posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľa, tento náležite posúdila v súlade s nálezmi odborných lekárov a závery vychádzali zo zdravotného stavu v čase preskúmania a súd tieto posúdenia akceptoval ako posúdenia objektívne a komplexné.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že krajský súd neakceptoval konštatovanie odvolacieho súdu, že boli porušené jeho práva a že súd nezobral do úvahy jeho lekárske vyšetrenia, potvrdzujúce jeho nepriaznivý zdravotný stav.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z podkladov spisu je zrejmé, že navrhovateľ bol posudzovaný na účely trvania jeho invalidity podľa § 263a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, a to v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 25/2005 – 51 z 7. júna 2006, za účelom, či je naďalej invalidný podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, alebo či je už len čiastočne invalidný podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, či mu zanikol nárok na invalidný dôchodok priznaný podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, ak jeho dôchodok určený podľa § 263a ods. 5 Z.z. zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení

je pri 60% miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vyšší, ako dôchodok priznaný podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preskúmať nielen rozhodnutia, ktoré preskúmal krajský súd v rozhodnutí z 21. augusta 2007, ale aj rozhodnutia z 11. januára 2006 a 2. mája 2006 a tiež sa vysporiadať s námietkami navrhovateľa.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z o sociálnom poistení ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Z posudku vyplýva, že podľa posudkového lekára Sociálnej poisťovne – ústredie navrhovateľ mal zistené, že u navrhovateľa došlo po operačnom riešení jeho zdravotného stavu operáciou chrbtice 29. januára 2004 k jeho zlepšeniu oproti stavu, ktorý bol dôvodom jeho invalidizácie podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení od roku 1995, a ktorý podľa posudku z 15. júna 2006 bol pre degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových

platničkách s trvalým ťažkým postihnutím chrbtice hodnotený podľa kapitoly XV, oddiel E, položka 3. písm. c) hodnotený z rozpätia 40 až 50% na úrovni 50% a pre iné poruchy a choroby, ako bola percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zvýšená o 10%, na celkových 60% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Dôvodom odňatia invalidného dôchodku priznaného podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení bola skutočnosť, že posudkami posudkových lekárov bolo zistené zlepšenie zdravotného stavu navrhovateľa oproti zdravotnému stavu pri priznaní plnej invalidity v roku 1995, a to na základe stavu po operácii chrbtice v roku 2004.

Z posudkov posudkových lekárov vyplýva, že pri posudzovaní zdravotného stavu a miery poklesu schopnosti zárobkovej činnosti (§ 71 ods. 8 zákona) vychádzali tak z jednotlivých vyšetrení, ako aj z lekárskeho nálezov z jednotlivých vyšetrení. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že posudky o zdravotnom stave a miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť sú úplné, objektívne a presvedčivé. Posudkoví lekári zohľadnili subjektívne ťažkosti navrhovateľa v čase posudzovania. Aj odvolací súd mal preto za preukázané, že u navrhovateľa nie je taký pokles schopnosti práce v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ktorý by mal za následok trvanie plnej invalidity podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutia odporkyne sú v súlade so zákonom, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade zhoršenia zdravotného stavu alebo na návrh navrhovateľa pri doložení nových lekárskeho vyšetrení má navrhovateľ možnosť požiadať opäť o preskúmanie jeho invalidity prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému

navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a odporkyni náhrada trov konania nepatrí.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. decembra 2009

**JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková